

Regioonide Komitee arvamus „Kasavat majanduskasvu ja säästvat arengut toetav ELi arengupoliitika – ELi arengupoliitika mõju suurendamine”

(2011/C 192/03)

REGIOONIDE KOMITEE

- jagab komisjoni arvamust, et mõnedes sotsiaalvaldkondades tehtud edusammudest hoolimata jääb veel palju teha, et saavutada arengueesmärgid, mille rahvusvaheline kogukond endale veidi rohkem kui kümnekond aastat tagasi aastatuhande deklaratsioonis seadis;
- leiab, et arengukoostöö rahastamiseks olemas olevate vahenditega seotud teguritele tuleks rohkem tähelepanu pöörata ja säilitada samal ajal abiga seotud kohustused, toetada arenguriikide oma vahendite mobiliseerimist, tugevdada nende maksusüsteeme, võidelda korrupsiooniga, edendada võitlust kapitali väljavooluga ja ebaseaduslike rahavoogudega ning toetada uute rahastamisallikate otsimist;
- avaldab kahetsust, et kuigi Euroopa Komisjon tunnistab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esmatähtsat rolli arenguabi andmisel ja arengukoostöö programmides, ei ole rohelises raamatus arvestatud nende üha suuremat rolli ELi arengupoliitikas, mis püüab olla tõhus ja kogu ühiskonnas toetatud. Seetõttu kutsub üles andma kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele kesksema rolli arenguriikides laia ühiskondliku baasi edendamisel ning tõhusate haldusorganite ja keskkonnasäästliku energia- ja keskkonnamudeli loomisel;
- loodab, et Euroopa Liidu arengupoliitika läbivaatamisel ja Euroopa Liidu konsensusel järgitakse teatistes „Kohalikud omavalitsused: arenguprotsessi osalised” võetud suunda, mis rõhutab omavalitsuste kohta, rolli ja lisaväärtust kõnealuses valdkonnas ja poliitikas. Sellega seoses võtab komitee kaubavahetuse edendamiseks ning kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele arengukoostöö valdkonnas poliitilise seisukoha väljendamisel foorumi pakkumiseks endale kohustuse jätkata detsentraliseeritud koostöö iga-aastase konverentsi korraldamisel tihedat koostööd Euroopa Komisjoniga.

Raportöör	Jesús GAMALLO ALLER (ES/EPP), Galicia piirkondliku valitsuse, välissuhete ja Euroopa Liidu asjade peadirektor
Viitedokument	Roheline raamat „Kaasavat majanduskasvu ja säästvat arengut toetav ELi arengupoliitika – ELi arengupoliitika mõju suurendamine” KOM(2010) 629 lõplik

I POLIITILISED SOOVITUSED

REGIOONIDE KOMITEE

Üldised märkused

1. jagab komisjoni arvamust, et mõnedes sotsiaalvaldkondades tehtud edusammudest hoolimata jääb veel palju teha, et saavutada arengueesmärgid, mille rahvusvaheline kogukond endale veidi rohkem kui kümme aastat tagasi aastatuhande deklaratsioonis seadis;

2. nõustub komisjoniga, et aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks tuleks suurendada ELi arengupoliitika mõjupotentsiaali ja lisaväärtust, ning leiab, et see ülesanne on veelgi hädavajalikum tõsises majanduskriisis, mille all paljud rahastajad praegu kannatavad;

3. avaldab kahetsust, et rohelises raamatus ei uurita põhjalikumalt ELi koostööalgatuste lisaväärtuse kindlakstegemiseks vajalikke kriteeriume, ei pöörata rohkem tähelepanu vajadusele viia läbi põhjalikum tulemuste mõjuanalüüs ega pakuta välja meetmeid Pariisi ja Accra tegevuskavade ning Euroopa arengukonsensuse ja ELi tegevusjuhendist tulenevate kohustustega alustatu jätkamiseks;

4. leiab, et arengukoostöö rahastamiseks olemas olevate vahenditega seotud teguritele tuleks rohkem tähelepanu pöörata ja säilitada samal ajal abiga seotud kohustused, toetada arenguriikide oma vahendite mobiliseerimist, tugevdada nende maksusüsteeme, võidelda korrupsiooniga, edendada võitlust kapitali väljavooluga ja ebaseaduslike rahavoogudega ning toetada uute rahastamisallikate otsimist;

5. on veendunud, et sihtotstarbeline abi, mida süstemaatiliselt jälgitakse ja hinnatakse, on rahastajate jaoks tegelikult kasulik investeering. See on investeering vabadusse ja õiglusse, kuna see aitab muuta ühiskonda õiglasemaks ja kinnitab inimõiguste tunnustamist. See on investeering arengu ja heaolu võimalustesse, sest üksteisest sõltuvas maailmas soodustab ühete riikide areng teiste riikide stabiilsust ja dünaamilisust. See on ka investeering julgeolekusse, sest vähenevad pinged ja paraneb rahvusvahelise süsteemi juhitavus;

6. rõhutab oma veendumust, et rahvusvaheline abi on kahjuks vaid üks ebapiisav tegur kõikidest teguritest, mis võivad kõige vaesemate riikide arengule hoogu anda. See sunnib

muutma rahastajariikide poliitika sidusamaks ja looma reguleeriva raamistiku, millega reguleeritaks rahvusvahelisi toiminguid ja rikaste riikide põllumajandustoetusi nii, et globaliseerumisest tulenevad arenguvõimalused oleksid võimalikult õiglaselt jaotatud. Komitee avaldab siiski kahetsust, et need aspektid jäävad rohelises raamatus nõuetekohaselt käsitlemata, hoolimata sellest, et nad on päevakorras rahvusvaheliste juhtide kohtumistel ÜRO-s ja G-20-s;

7. avaldab kahetsust, et kuigi Euroopa Komisjon tunnustab kohalike ja piirkondlike omavalitsuste esmatähtsat rolli arenguabi andmisel ja arengukoostöö programmides, ei ole rohelises raamatus arvestatud nende üha suuremat rolli ELi arengupoliitikas, mis püüab olla tõhus ja kogu ühiskonnas toetatud. Seetõttu kutsub üles andma kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele kesksema rolli arenguriikides laia ühiskondliku baasi edendamisel ning tõhusate haldusorganite ja keskkonnasäästliku energia- ja keskkonnamudeli loomisel;

8. loodab, et Euroopa Liidu arengupoliitika läbivaatamisel ja Euroopa Liidu konsensuses järgitakse teatises „Kohalikud omavalitsused: arenguprotsessi osalised” võetud suunda, mis rõhutab omavalitsuste kohta, rolli ja lisaväärtust kõnealusel valdkonnas ja poliitikas. Sellega seoses võtab komitee kaubavahetuse edendamiseks ning kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele arengukoostöö valdkonnas poliitilise seisukoha väljendamisel foorumi pakkumiseks endale kohustuse jätkata detsentraliseeritud koostöö iga-aastase konverentsi korraldamisel tihedat koostööd Euroopa Komisjoniga;

9. tuletab meelde Regioonide Komitee arvamust (CdR 116/2010) pealkirjaga „Kevadpakett: ELi tegevuskava aastatuhande arengueesmärkide saavutamiseks”, milles kaaluti võimalust, et „Euroopa kõik 100 000 kohalikku ja piirkondlikku omavalitsust igal tasandil võtaksid oma riigi õigusakte järgides vastu otsuse suunata vabatahtlikult arenguabisse vähemalt üks euro elaniku kohta. Need kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused, kes ei tegele otseselt detsentraliseeritud koostööga, võiksid maksta omapoolse toetuse kohalike omavalitsuste arenguabi fondi, nii nagu seda praegu Hispaanias tehakse. Selles panuses võiks hinnata ka arengule kaudselt kaasa aitavaid meetmeid (näiteks seoses üldsuse teavitamisega vaesusest maailmas)”;

Arengupoliitika mõju suurendamine

10. nõustub komisjoniga, et oleks asjakohane, kui abi andmisel keskendutaks „valdkondadele, kus abi lisaväärtus oleks selgelt nähtav”. Samas leiab komitee, et ei ole olemas selliseid kriteeriume ja näitajaid, mis võimaldaksid üheselt kindlaks teha, kuidas mõõta lisaväärtust, mida EL arengupoliitikale pakub;

11. nõustub komisjoni soovitusel rõhutada ja parandada ELi koostöö mõju hindamist ning märgib, et ELil on veel suur arenguruum võtta tarvitusele tugevamad ja uuenduslikumad hindamismeetodid, nt need, mis tulenevad juhusliku hindamise (*randomized evaluation*) meetodi rakendamisest, millega EL ei ole veel eriti tutvunud. Seda tuleks teha ka detsentraliseeritud koostöö valdkonnas;

12. on vähemalt kahel põhjusel komisjoniga ühel meel selles, miks pidada prioriteetseks eesmärgi „majanduskasv inimarengu edendamiseks”: i) esiteks parandatakse nii arengubis viimastel aastatel valitsenud kallutatust, kus rõhuasetus seati arengu sotsiaalsele mõõtmele, mis saab vaevalt olla jätkusuutlik ilma kaasava majanduskasvuta; ii) teiseks sellepärast, et kriis mõjutab ka paljude arenguriikide majanduse suutlikkust tagada majanduskasv, vähendada vaesust ja luua töökohti;

13. tuletab siiski meelde, et majanduskasv ja areng ei ole sünonüümid ja et areng tähendab ka tootmisvõimsuse suurendamist, sotsiaalsete saavutuste edendamist ning heaolu ümberajamist piirkonnas sellise jätkusuutliku kohaliku ja piirkondliku arengu abil, mis hõlmaks kogu piirkonda ja jõuaks ka vaesemate elanikkonnarihmadeni;

14. tuletab meelde, et territoriaalse arengu elujõuliseks muutmiseks on kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kaasamine otsustava tähtsusega, kuna neil on oluline roll kohapealt lähtuva ja jätkusuutliku majanduskasvu loomisel;

15. nõustub komisjoniga, et üks arengustrateegia peamistest ülesannetest on partnerriiikide institutsioonide tugevdamine ning nende tõhususe ja legitiimsuse parandamine. Lisaks sellele tuleb parandada majanduslike ja sotsiaalsete muutuste juhtimise tingimusi;

16. kutsub siiski komisjoni üles pöörama rohkem tähelepanu tõsiasjale, et abist sõltumine mõjub halvasti institutsioonide tugevusele, ning pidama olulisemaks arenguriikide otsustava korrupsioonivastase võitluse ja maksundusalase suutlikkuse parandamisega seotud ülesandeid, mis võimaldavad lisaks institutsioonide tugevamaks muutmisele vähendada ka nende sõltuvust abist ja suurendada võimet kasutada oma vahendeid;

17. rõhutab lisaks, et institutsioonide legitiimsuse ja tõhususe parandamisel on otsustav roll detsentraliseerimisprotsessil, mille kaudu on võimalik valitsust kodanikele lähemale tuua ja juurutada ühiskonnas demokraatlikke väärtuseid. Selle protsessi edendamisel peab oluline roll olema kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel, kuid rohelises raamatus ei võeta seda aspekti kahjuks arvesse;

18. nõustub komisjoniga, et teatud julgeolekutaseme saavutamine on arengu eeltingimus. Rahastajad peavad seetõttu vaatama üle praeguse julgeoleku ja arengu tegevuskavade vahelise seose ning käsitlema neid seotult. Samas tuleks riikides, kus riiklus on nõrk, tugevdada institutsioone, edendada inimõigusi ja sotsiaalset ühtekuuluvust ning luua varajase hoiatuse ja ennetava diplomaatia mehhanismid. Komitee palub komisjonil siiski täpsemalt selgitada pädevuste jagunemist ELi koostöö eest vastutavate organite ja välistegevuse eest vastutavate organite vahel;

19. nõustub komisjoniga, et abi andmise tõhustamiseks peab ELi rahastajate omavaheline kooskõlastamine muutuma „süsteemilisemaks ja tõhusamaks”, ning leiab, et üks võimalik samm edasi võiks olla see, kui komisjon esitaks nõukogule 2011. aastaks ettepaneku riikide programmitöö tsüklite sünkroniseerimiseks. Lisaks sellele tuletab komitee meelde, et abi parem kooskõlastamine on üks Pariisi tegevuskavas sätestatud põhimõtetest abi tõhusamaks muutmiseks, osa Euroopa arengukonsensusel ja üks ELi asutamisdokumentide (Euroopa Ühenduse asutamislepingu, Maastrichtis allkirjastatud Euroopa Liidu lepingu ja Lissaboni lepingu) normatiivsetest põhimõtetest;

20. avaldab kahetsust, et rohelises raamatus ei käsitleta teist, koostöölepingut täiendavat tohutu potentsiaaliga küsimust, mis puudutab vajadust ülesannete parema jaotamise järele Euroopa rahastajate vahel. Käsitleda ei tuleks ülesannete jaotumist mitte ainult riiklike rahastajate vahel, vaid ka riiklike ja riigi tasandil allpool olevate (kohalike ja piirkondlike) rahastajate vahel, arvestades et viimastel on ELi koostööskeemides oluline roll. Seetõttu kutsub komitee komisjoni üles looma Euroopa ühises välisestmistuses ning arengu ja koostöö peadirektoraadis ELi ja partnerriikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste kontaktpunktid. Lisaks sellele peab komitee hädavajalikuks luua ELi kohalikele ja piirkondlikele omavalitsustele eraldi eelarverida;

21. leiab, et sobiva tööjaotuse saavutamisel edusammude tegemiseks oleks soovitatav, et rohelises raamatus toetataks sellise lähenemisviisi lisamist ELi arengupoliitikasse, mis ei lähtu mitte ainult eesmärkidest, vaid ka osalistest ja nendevahelisest vastutuse jaotusest. Niisugune lähenemisviis väärtustaks kohalike ja piirkondlike omavalitsuste panust arengupoliitika mitmekesistamisse ja tõhustamisse;

22. tuletab meelde, et abi on ainult üks osa rahastajate avalikust poliitikast, millega saab partnerriiikide arenguvõimaluste mõju avaldada. Seetõttu on avaliku poliitika ühtsemaks muutmiseks ELi arengupoliitika tähtsamad eesmärged. See on ka pikaajaline ELi põhimõte, mida on kinnitatud Euroopa Ühenduse asutamislepingus, Maastrichtis allkirjastatud Euroopa Liidu lepingus ja Lissaboni lepingus. Komisjoni aruanded, milles

hinnatakse igal aastal liikmesriikide (ja komisjoni enda) edusamme põhilistes valdkondlikes aspektides seoses poliitika sidususega, on väärtuslik vahend selles valdkonnas edusammude tegemise hoogustamiseks ja aruandmiseks. Regioonide Komitee rõhutab kõnealuses kontekstis ÜPP reformide jätkamise tähtsust, tagamaks seda, et ÜPP ei mõjuta negatiivselt ELi arengupoliitika eesmärke;

23. rõhutab, et Euroopa ja abi saavate riikide kohalike omavalitsusüksuste vahel sõlmitud suhete abil on võimalik konkreetselt edendada Pariisi deklaratsioonis kesksel kohal olevat omavastutuse põhimõtet, mis ei saa jääda vaid riikidevaheliseks küsimuseks;

24. rõhutab vajadust järgida ELi kaubanduslike lepingute põhieeskirju nii, et ei tehta erandeid partnerriikidest pärit toodete suhtes kohaldatavate päritolureeglite nõuetele, isegi kui assotsieerimislepingutes on teisiti kirjas. Tuleb arvestada võimalikku kahju siseturu tõrgeteta toimimisele, mis on seotud nimetatud eeskirjadest tehtavate erandite ja võimalike eelistega, mida pakuks üksnes kohaliku toodangu edendamine nende riikide jätkusuutlikule arengule;

25. nõustub komisjoniga, et eelarvetoetus ei ole mingi imerohi ja et järelikult peaks enne selle andmist põhjalikult hindama riigi olukorda. Komitee tuleb siiski meelde, et eelarvetoetus on vaid üks viis pakkuda sellist abi, millega toetatakse rahastajate omavahelist kooskõlastamist ja seda, et partnerriigid võtaksid omavastutuse. Need kaks eesmärki peaksid soodustama eelarvetoetuse kasutamist, tingimusel et selleks loouakse sobivad tingimused;

26. kordab, et ta on huvitatud Regioonide Komitee ja Euroopa Komisjoni koostöö edendamisest detsentraliseeritud arengupoliitika valdkonnas. Lisaks rõhutab komitee vajadust teha jätkuvalt jõupingutusi selleks, et liikmesriigid ning nende kohalikud ja piirkondlikud omavalitsused kasutaksid detsentraliseeritud koostöö atlast, mis koondab kokku ELi kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rahastatud tegevuse kõnealuses valdkonnas. Komitee rõhutab samuti detsentraliseeritud arengukoostöö portaali kasulikkust, sest see aitab kõnealuses valdkonnas paremini luua kontakte partneritega, tõhustada abi andmist ja vältida dubleerimist;

27. leiab, et EL peab rohkem arvestama kohalike ja piirkondlike omavalitsuste rahalist panust ja suurt lisaväärtust mõnedes erivaldkondades. Nende kogemus ja teadmised valdkondades, mis pakuvad kolmandate partnerriikide vajadustele kohandatud lahendusi, loovad nendele piirkondadele arengukoostöö seisukohast lisaväärtust näiteks haldussuutlikkuse, ruumilise planeerimise, hariduse, kodanikukaitse, põllumajanduse ja kalanduse abil toiduga kindlustamise, taastuvenergia, veemajanduse, keskkonna, mereteaduse ning arengupoliitikal kohaldatud teadus-

ja arendustegevuse valdkonnas. See kehtib eelkõige äärepoolseimate piirkondade kui ELi aktiivsete piiride ja ELi maailmas esindavate platvormide puhul, kes võivad aidata muuta ELi arengupoliitika tõhusamaks;

Arengupoliitika kui kaasava ja jätkusuutliku majanduskasvu soodustaja

28. toetab eesmärki, et abiga edendataks kaasavat ja jätkusuutlikku majanduskasvu partnerriikides. Komitee avaldab siiski kahetsust, et rohelises raamatus ei käsitleta kahte selle eesmärgi saavutamise seotud peamist aspekti. Esiteks tuleks toetada edusammude tulemusel saadud tulu asjakohast jaotust, mille puhul tulu jaotatakse sotsiaalsest seisukohast soovitatavate võrdse parameetrite järgi. Teatud võrdsuse tase on vajalik selleks, et tagada stabiilsus, tugevdada institutsioone ja toetada laia ühiskondliku baasiga majanduskasvu. Teine tegur on vajadus parandada riikide maksude kogumise suutlikkust ja võidelda pettuste, kapitali väljavoolu ja ebaseaduslike rahavoogudega, mis kasutavad ära arenguriikide vähesed vahendid ja piiravad nende arenguvõimalusi;

29. juhib siiski tähelepanu asjaolule, et areng on midagi enam kui majanduskasv: see nõuab asjaomases riigis sotsiaalsete saavutuste elluviimist, institutsioonide tugevdamist ning sotsiaalset ja tootlikku ümberkorraldust. Eesmärk peaks seega olema edendada kaasavat ja jätkusuutlikku majanduskasvu, mis annab tuge piirkonnast lähtuval arengule;

30. rõhutab võrdsete võimaluste tähtsust jätkusuutliku majanduskasvu jaoks meie partnerriikides. Lisaks seotusele ühe inimõiguste aluspõhimõttega on reformid, mille eesmärk on võimaldada tütarlastel ja naistel realiseerida oma võimete potentsiaal ühiskonnas täiel määral – ilma igasuguse diskrimineerimise või vägivallaähvarduseta –, meie partnerriikide jaoks kõige tõhusam oma majanduse arendamise vahend;

31. leiab, et tugevate ja legitiimsete institutsioonide loomine eeldab, et arvestatakse senisest rohkem jagamise aspekte, mis on seotud riigis majanduskasvu tulu ja võimaluste jagunemisega ning kuuldavaks saamisega. Samal ajal tuleks arendada detsentraliseerimist, mis toob institutsioonid kodanikele lähemale. Selleks on vaja tugevdada partnerriikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste haldussuutlikkust, võttes eeskujuna sellistest programmidest nagu TAIEX või Erasmus, sest see aitaks parandada arengukoostöö fondide kasutamist. Lisaks kutsub komitee komisjoni üles käivitama valdkondliku eelarvetoetuse programme, mis muudaks arenguriikide kohalike ja piirkondlike omavalitsuste jaoks vahendid lihtsamini kättesaadavaks;

32. tunnistab, et üks arengu põhiküsimusi on tugev hariduspoliitika, ja kutsub ELi üles võtma asjaomastes riikides hariduse toetamise üheks arengupoliitika eesmärgiks;

33. tuletab meelde, et selle eesmärgi saavutamiseks on vaja soodustada ja toetada partnerriikide deentraliseerimisprotsessi ning püüda pädevuse jaotamisel kindlamalt kohaldada subsidiaarsuse põhimõtet, kui see on asjakohane. Deentraliseerimine võib olla tõhus viis riikide demokratiseerimiseks ja nende paremaks juurutamiseks sotsiaalsesse tegelikkusesse. See on ka eeltingimus selleks, et vastutus arenguprotsessi eest laieneks kogu piirkonnale ja kõigile ühiskonna osadele;

Säästev areng

34. nõustub sellega, et rohelises raamatus tähtsustatakse kõigis elujõulises arengustrateegiates kliimamuutustega võitlemisega ja bioloogilise mitmekesisuse kaitsmisega seotud aspekte. Lisaks tuletab komitee meelde, et kliimamuutused ja teised keskkonnaga seotud raskused pakuvad mõnedele arenguriikidele võimaluse teha tänu oma loodus- ja keskkonnanressurssidele edusamme. Kohustus, mille EL võttis Kopenhaagenis ja mida kinnitati Cancúnis, toob esile selle, kui oluliseks seda arengu aspekti peetakse ja kui vajalik on toetada partnerriikide jõupingutusi kliimamuutustega kohanemiseks ja nende mõjude leevendamiseks;

35. avaldab kahetsust, et rohelises raamatus ei esitata viimistletumat visiooni sellest, milline roll peaks tugeva keskkonnastrateegia kujundamisel olema riigi tasandist allapoole jääval valitsemistasandil (kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel). Omavalitsused on keskel kohal vee- ja jäätmekorralduse ning energiaravustuse ja haavatavate ökosüsteemide kaitse jätkusuutlike strateegiate käivitamisel;

36. nõustub, et iga keskkonnasäästliku arengustrateegia keskne tegur on konkreetse riigi jaoks kohandatud energiamudel, mistõttu tuleb edendada taastuva energia intensiivsemat kasutust. Komitee märgib, et ELi kogemus võib sellel alal mõne arenguriigi jaoks kasulik olla, seda enam, et mõnes arenguriigis on seda liiki energia arendamiseks sobivad tingimused;

37. teeb ettepaneku allkirjastada rahvusvaheline linnapeade ja maavanemate pakt, mille eesmärk oleks ühiste programmide raames ning asjakohase erirahastamisvahendiga kõikidele kodanikele energiale juurdepääsu tagamine;

38. palub, et energiamudeli muutmise eesmärki (taastavate energiaallikate suunas) täiendataks ka riigi energiainfrastruktuuri parandamisega ja antaks asjakohastel tingimustel energiale juurdepääsu võimalus ka kõige haavatavamatele elanikkonnakihtidele;

Põllumajandus ja toiduga kindlustatus

39. nõustub komisjoniga, et maaelu arendamine ja toiduga kindlustamine on arenguprotsessis esmatähtis, sest see puudutab sektorit, mis on kõige vaesemate riikide majanduskasvu ja majanduslike muutuste protsessides keskel kohal, nagu ka nõuetekohase toidu põhiõiguse kasutamist, mis omakorda avaldab mõju inimeste teistele õigustele (nt õigus tervishoiule, haridusele ja tööle) ning riikide sõltumatuse ulatusele rahvusvahelises kontekstis;

40. märgib, et praegune kriis on toonud kaasa tooraine, sealhulgas toiduainete erakordse hinnatõusu, mis mõjutab väga tõsiselt kõige vaesemate ja eelkõige Sahara-taguse Aafrika riikide varustamise tingimusi, kuna paljud neist on toiduainete netoimportijad. Komitee rõhutab, et seetõttu võib varasemate sotsiaalsete saavutuste osas toimuda tagasikäik;

41. leiab, et selline olukord on tingitud neljast tegurist: i) suurte ja kiiresti kasvava majandusega riikide nõudluse suuremine, sest need riigid annavad hoogu seda tüüpi toodete rohkele ostmisele rahvusvahelisel tasandil; ii) rikkad riigid ning arenguriikide avalik sektor ei ole viimastel aastatel teinud piisavalt investeringuid maaelu arengusse; iii) spekulandid, kes näevad nendes toodetes tuluallikat, millesse oma vaba raha paigutada; iv) keskkonnakahjustuste mõju pinnase viljakusele ja põllumajanduse tootlikkusele;

42. kutsub üles mitte kordama ELi arengupoliitikas minevikus tehtud vigu ja pidama partnerriikide maaelu arengut ja toiduga kindlustatust rahvusvahelise abi strateegiate määratlemisel tähtsamaks. Komitee tuletab sellega seoses meelde, et ELil on suur kogemus maaelu arengu ja põllumajanduse valdkonnas ning toiduga kindlustatuse toetamises, millest arenguriigid võiksid kasu saada;

43. palub arvestada ka piirkondade suutlikkust ja kogemust. Kohalikel ja piirkondlikel omavalitsustel on kogemusi toiduabi põhilise infrastruktuuri kavandamises, pinnase viljakuse teadusuuringutes ja keskkonna tingimustega kooskõlas olevates kasvatustmeetodites ning kohalike haavatavate ökosüsteemide haldamises ja elanikkonna toiduainetega varustamise tagamiseks võetud kavade kujundamisel. Seetõttu on oluline, et nad osaleksid ELi arengupoliitikas ja saaksid seal teenitult tähtsa rolli.

Brüssel, 11. mai 2011

Regioonide Komitee
president
Mercedes BRESSO